

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2009

Nr 1787—1790

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1787	Lag om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk	7427
1788	Lag om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare	7435
1789	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om styrning av investeringsstöd för gårdsbruk år 2010	7437
1790	Försvarsministeriets förordning om ändring av försvarsministeriets arbetsordning	7441

Nr 1787

Lag

om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk

Given i Helsingfors 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 21 juli 2006 om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006) 42 § 3 mom. och 43 § 5 mom.,
ändras 2 § 1 mom., 3 § 1 mom. 1 punkten, 4 § 3 mom. 3 punkten, 8 § 1 mom. 3 punkten, 9 § 3 mom., 11 §, 12 § 1 och 2 mom., 15 § 1 mom. 3, 4 och 6 punkten samt 3 mom., 16 § 2 och 3 mom., 23 §, 24 § 1 mom. 2 punkten, 25 §, 26 § 2 mom. 2 punkten, 33—35 §, 43 § 4 mom., 51, 53 och 67 §, samt
fogas till lagen en ny 17 a §, till 26 § ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 26 a och 43 a §, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på åtgärder på grundval av vilka bedrivandet av jordbruk upphör 2007—2014.

innefattar åker, och där enheten har de produktionsbyggnader som behövs med beaktande av gårdsbruksenhetens produktionsinriktning; då renhushållning bedrivs betraktas en i lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000) avsedd renhushållningslägenhet eller annan därmed jämförbar lägenhet också som en gårdsbruksenhet,

3 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) *gårdsbruksenhet* en för bedrivande av gårdsbruk avsedd enhet bestående av en eller flera lägenheter eller lägenhetsdelar, som

4 §

Avträdelse

Avträdelserna anses ha skett när

RP 205/2009
JsUB 12/2009
RSv 246/2009

212—2009

3) överlåtelsehandlingen har undertecknats, om avträdarens eller dennes makes lägenhet är en renhushållningslägenhet.

8 §

Villkor som gäller avträdarens ålder

Ett villkor för avträdelsetöd är att avträdaren har fyllt

3) 60 år, om avträdelsetöden sker genom överlåtelse av gårdsbruksenhets åkermark och produktionsbyggnader för att genomföra en generationsväxling på gårdsbruksenhets åkermark och förvärvaren inte är en person som avses i 1 punkten eller genom överlåtelse av gårdsbruksenhets åkermark som tillskottsmark till förvärvarens eller dennes makes gårdsbruksenhet och förvärvaren inte är en person som avses i 1 punkten eller genom utarrendering av gårdsbruksenhets åkermark som tillskottsmark till förvärvarens eller dennes makes gårdsbruksenhet.

9 §

Avträdelsetöd innan minimiåldern uppnås

Om avträdaren är en lantbruksföretagare som på den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsetöden har bedrivit jordbruk som delägare till enheten tillsammans med ett äldre syskon som är berättigat till avträdelsetöd i enlighet med bestämmelserna i denna lag, har det yngre syskon som bedrivit jordbruk på detta sätt rätt till avträdelsetöd, om avträdelsetöden sker tidigast fem år innan han eller hon uppnår den ålder som anges i 8 §.

11 §

Villkor som gäller avträdelsetöden och gårdsbruksenhets

Ett villkor för avträdelsetöd är att avträdaren ansöker om avträdelsetöd innan den slutliga överlåtelsehandling som avses i 4 § 3 mom. undertecknas och att avträdelsetöden enligt 4 §

sker inom tolv månader efter det att ett villkorligt beslut enligt 36 § har meddelats.

Ett villkor för avträdelsetöd är att en väsentlig del av den åkermark som hör till den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsetöden inte har överlåtits under de tre senaste åren före avträdelsetöden på ett sätt som strider mot de mål som föreskrivs i denna lag. Som sådan överlåtelse av en väsentlig del som strider mot målen i denna lag betraktas också att en gårdsbruksenhet skiftas mellan ägarna eller att de områden som hör till gårdsbruksenhets åkermark överförs för att odlas som en del av en annan gårdsbruksenhet.

Som överlåtelse som strider mot målen i denna lag betraktas dock inte sådan överlåtelse

1) som har berott på tvingande ekonomiska omständigheter,

2) som har berott på en stegvis genomförd generationsväxling,

3) genom vilken en jordbrukare i grannskapet förvärfvar tillskottsmark till sin gårdsbruksenhet, om en eller flera sådana överlåtelser tillsammans har omfattat högst en fjärdedel av åkerarealen på den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsetöden,

4) genom vilken annan än tomtmark överförs på staten eller en kommun, om staten eller kommunen hade haft rätt att få det överlåtna området genom tvångsinlösnings eller till följd av utövande av förköpsrätt,

5) genom vilken åkermark överlåts till staten för sådant nyskifte som avses i 9 kap. 67 § i fastighetsbildningslagen (554/1995),

6) som berott på ett annat vägande skäl som är jämförbart med de skäl som nämns i 1—5 punkten, eller

7) som omfattar ett område av ringa storlek.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för att de överlåtelser som avses i 3 mom. inte ska betraktas som överlåtelser som strider mot målen i denna lag.

12 §

Begränsningar som gäller avträdaren efter avträdelsetöden

Ett villkor för avträdelsetöd är att avträdaren

ren och dennes make efter avträdelsern varaktigt upphör med att bedriva kommersiellt jordbruk och att avträderen inte utför leveransarbete i skogsbruket. Maken till en person som upphör med att bedriva renhushållning kan dock fortsätta att bedriva renhushållning, om han eller hon har ett eget renmärke, enligt vad som föreskrivs nedan.

Som bedrivande av kommersiellt jordbruk anses inte hållande av djur som sällskapsdjur, om de inte föds upp för produktionsändamål. Efter avträdelsern får avträderen och dennes make ha sammanlagt högst två hästar, som inte får användas för avel. Efter avträdelsern kan var och en avträdere hålla högst sex renar för eget bruk.

3 kap.

Avträdelserformer

15 §

Generationsväxlingsöverlåtelse

Upphörandet med att bedriva jordbruk kan ske så att avträderen genomför en generationsväxling på sin gårdsbruksenhet genom att överlåta gårdsbruksenhetens åkermark och produktionsbyggnader för bedrivande av jordbruk till en förvärvare som fortsätter med gårdsbruket och

3) vars inkomster av varaktig natur av annat än gårdsbruk och kompletterande verksamhet till gårdsbruket som bedrivs utifrån gårdsbruksenheten, uppskattade vid avträdelsetidpunkten, inte överstiger 60 000 euro om året,

4) som med en affärsplan visar att den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsern eller den gårdsbruksenhet som bildas för honom eller henne är ekonomiskt livskraftig och att företagsverksamheten på gårdsbruksenheten under fem år efter avträdelsern ger en inkomst på minst 10 000 euro per år för varje förvärvare eller för de äkta makar som är förvärvare,

6) som förbinder sig att odla gårdsbruksenheten och bo på den eller på sådant avstånd

från den att förvärvaren kan svara för bedrivandet av jordbruk och regelbundet delta i arbetet på gårdsbruksenheten så att den, med beaktande av bestämmelserna i djurskyddslagen (247/1996) och andra motsvarande bestämmelser, kan skötas på ett ändamålsenligt sätt så länge som avträdelsetöd betalas till avträderen, dock under minst fem år; om en gårdsbruksenhet överläts till två förvärvare för gemensam odling, ska båda förvärvarna uppfylla förpliktelseerna i den förbindelse som avses i denna punkt.

Som generationsväxlingsöverlåtelse enligt 1 mom. anses ändå inte överlåtelse av gårdsbruksenhetens åkermark och produktionsbyggnader till en sådan förvärvare som redan före överlåtelsen enligt 1 mom. har börjat med gårdsbruk så att han eller hon har beviljats startstöd till unga jordbrukare enligt 6 § i lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) eller motsvarande startstöd till unga jordbrukare eller andra startstöd enligt tidigare lagstiftning och gårdsbruk inte har inletts på samma gårdsbruksenhet som avträderen ansöker om avträdelsetöd för.

16 §

Överlåtelse som tillskottsmark till lantbruksföretagare

Upphörandet med att bedriva jordbruk kan också ske så att avträderen arrenderar ut gårdsbruksenhetens åkermark i delar eller som en helhet som tillskottsmark för bedrivande av jordbruk till en eller flera förvärvare som uppfyller villkoren i 1 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten och som inte har fyllt 40 år vid avträdelsern.

En i 1 mom. avsedd förvärvares gårdsbruksenhet skall vara belägen på ett sådant avstånd från den åkerareal som överlåtits som tillskottsmark att gemensam odling är möjlig. Om avträderen arrenderar ut åkerareal till en förvärvare enligt 2 mom., ska förvärvarens gårdsbruksenhet vara belägen i omedelbar närhet av åkerarealen. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om maximavståndet för tillskottsmarken.

17 a §

När makar som bedriver renhushållning upphör med verksamheten vid olika tidpunkter

Om avträdarens lägenhet är en renhushållningslägenhet eller en därmed jämförbar lägenhet, kan avträdarens make fortsätta att bedriva renhushållning för egen räkning utan hinder av 12 § 1 mom., om

1) han eller hon äger renar vid den tidpunkt maken upphör med att bedriva renhushållning genom att överlåta de renar som han eller hon äger till någon annan än sin make på det sätt som avses i 4 §,

2) han eller hon under minst fem års tid omedelbart innan makens ansökan om avträdelsetöd anhängiggjordes har varit försäkrad som renägare med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare, och

3) avträdaren inte under de senaste fem åren före den tidpunkt som avses i 2 punkten har överlåtit några renar till sin make som fortsätter att bedriva renhushållning, och inte heller därefter överlåter renar till sin make.

Båda makarna kan var för sig upphöra med verksamheten på det sätt som avses i 17 § 1 mom. 1 punkten endast om båda äger var sin renhushållningslägenhet eller en därmed jämförbar lägenhet.

23 §

Antalet förvärvare

En överlåtelse som avses i 15 och 16 §, 18 § 3 mom. och 19 § 4 mom. kan också ske till två förvärvare och deras makar gemensamt. Om en gårdsbruksenhet eller en gårdsbruksenhets åkermark överlåts till två förvärvare för gemensam odling, ska båda förvärvarna uppfylla det som föreskrivs om förvärvare i 15 och 16 §. Om överlåtelsen dock sker till makar gemensamt, ska åtminstone den ena maken uppfylla det som föreskrivs om förvärvare i 15 och 16 §.

Om gårdsbruksenhetens åkrar eller en del av dem överlåts till sådana förvärvare gemensamt som avses i 1 mom. för gemensam odling, ska förvärvarna förbinda sig att behålla åkrarna oskiftade i sin ägo och besittning under den tid de förbindelser som anges i denna lag är i kraft. Det som föreskrivs

ovan tillämpas också när åkrarna överlåts till makar gemensamt även om bara den ena av dem uppfyller villkoren för en förvärvare.

En överlåtelse som avses i 19 § 1 mom. och 21 § kan också ske till förvärvaren och dennes make gemensamt. Då ska den ena av makarna uppfylla alla villkoren och bägge ska förbinda sig att tillsammans med sin make behålla ett sådant antal aktier i sin ägo att förvärvarna tillsammans har bestämmande inflytande i ett aktiebolag enligt 19 eller 21 § så länge som avträdelsetöd betalas, dock under minst fem år.

Det som i 2 mom. sägs om skyldigheten att förbinda sig att behålla åkrarna oskiftade i sin ägo och besittning gäller också besittning på grundval av utarrendering.

24 §

Generationsväxlingsöverlåtelse för odling separat

Utan hinder av det som föreskrivs i 23 § kan en generationsväxlingsöverlåtelse enligt 15 §, 18 § 3 mom. och 19 § 4 mom. ske även så att av den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsetöd överlåts separata gårdsbruksenheter till förvärvare som uppfyller villkoren i 15 § för att odlas separat,

2) om de gårdsbruksenheter som överlåts separat har de produktionsbyggnader som behövs med beaktande av produktionsinriktningen, och företagsinkomsten från varje gårdsbruksenhet som överlåts separat under de fem följande kalenderåren efter överlåtelsen kan uppskattas vara minst två och en halv gånger så stor som den inkomst som enligt 15 § 1 mom. 4 punkten förutsätts av en ekonomiskt livskraftig gårdsbruksenhet.

25 §

Överlåtelse av renar till flera förvärvare

En överlåtelse enligt 17 § 1 mom. 1 eller 2 punkten kan ske till flera förvärvare separat, om det för respektive förvärvare bildas en renbesättning på minst 150 livrenar till följd av överlåtelsen.

26 §

Gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelse och tillåtna undantag

 Avträdarna har dock rätt att utanför avträdelsen lämna följande områden av skäligen storlek:

 2) ett sådant åkerområde för eget bruk som är högst två hektar stort eller av särskilda skäl som beror på områdets läge eller kvalitet är något större än detta.

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas närmare om de situationer där en avträdare har ett i 2 mom. 2 punkten avsett särskilt skäl att behålla ett över två hektar stort åkerområde för eget bruk.

26 a §

Skifte av gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelse

Om avträdaren ensam eller tillsammans med sin make äger en gårdsbruksenhet tillsammans med en eller flera andra och gårdsbruksenheten odlas gemensamt, kan gårdsbruksenheten utan hinder av 11 § 2 mom. och 26 § 1 mom. avträdas på så sätt att avträdelsen bara gäller en del av gårdsbruksenheten. Ett villkor för avträdelsestöd är att företagsinkomsten från den gemensamt ägda gårdsbruksenheten kan beräknas överstiga 50 000 euro om året och att det av gårdsbruksenheten kan bildas flera funktionellt självständiga gårdsbruksenheter på det sätt som föreskrivs i 2 mom. Om överlåtelsen av en gårdsbruksenhet som bildats på detta sätt i övrigt uppfyller villkoren för en generationsväxlingsöverlåtelse enligt 15 §, kan avträdelsestöd beviljas till den avträdare som har ägt en del av den gårdsbruksenhet som varit i gemensam ägo och odlats gemensamt samt till dennes make.

Före avträdelsen kan gårdsbruksenheten skiftas så att den bildar flera gårdsbruksenheter, om

1) gårdsbruksenheten består av flera, ursprungligen separata gårdsbruksenheter som har behövliga bostadshus och produktionsbyggnader, eller

2) det inte är ändamålsenligt med gemensam odling på de gårdsbruksenheter som bildas med tanke på lägenheternas ägarförhållanden, avståndet mellan lägenheterna, produktionsinriktningen eller med dem jämförbara omständigheter och om var och en av de gårdsbruksenheter som bildas har behövliga bostadshus och produktionsbyggnader.

En gårdsbruksenhet som har bildats i enlighet med 1 och 2 mom. och som ska avträdas ska enligt förvärvarens utredningar och affärsplan vara ekonomiskt livskraftig så att förvärvaren under de fem år som följer efter avträdelsen kan få en inkomst som är minst 25 000 euro per år av företagsverksamheten på gårdsbruksenheten. I fråga om uträknandet och uppskattandet av företagsinkomsten från en i 1 mom. avsedd gårdsbruksenhet och en gårdsbruksenhet som överläts till en förvärvare iaktas i tillämpliga delar vad som föreskrivs om inkomst av företagsverksamhet och upprättandet av en affärsplan i en förordning som statsrådet utfärdat med stöd av 15 §.

33 §

Utredningar som ska bifogas ansökan

Till ansökan ska fogas en utredning om äganderätten och arealen beträffande den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen samt vid generationsväxlingsöverlåtelse utredningar om förvärvarens yrkesskicklighet, om att den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen är ekonomiskt livskraftig och att kraven i fråga om miljön, hygien och djurs välfärd uppfylls. Till ansökan ska dessutom fogas en utredning om de arealbase stöd som avträdaren har ansökt om.

Om avträdaren är en sådan avträdare som avses i 6 § 2 mom., ska till ansökan fogas ett handelsregisterutdrag över det bolag som äger den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen samt vid överlåtelser som avses i 19 § 1 mom. och 21 § 1 mom. en kopia av aktieboken och aktieägarförteckningen samt av bolagsordningen för aktiebolaget.

Om överlåtelsen sker på det sätt som anges i 18 eller 20 §, skall pensionsanstalten tillställas det öppna bolagets eller kommanditbolagets bolagsavtal samt vid en överlåtelse en-

ligt 18 § en utredning om att de andra bolagsmännen samtycker till avträdarens planerade överlåtelse av bolagsandelen, om inte något annat följer av bolagets bolagsavtal.

Om avträdelsen i fråga om en renhushållningslägenhet eller en därmed jämförbar lägenhet sker på det sätt som föreskrivs i 17 a §, ska till ansökan fogas ett intyg av en renvärd enligt 19 § i renskötsellagen (848/1990) där det redogörs för handeln med renar mellan avträdaren och dennes make under de fem år som föregått avträdarens ansökan om avträdelsetöd och där det också uppges hur många renar vardera maken har.

Pensionsanstalten kan kräva att också andra utredningar som behövs för att avgöra ansökan ska fogas till den.

34 §

Anhängiggörande av ansökan

Ansökan om avträdelsetöd och de handlingar och förbindelser som avses i 15—21 §, 23 § 2 och 3 mom. och 33 § ska lämnas till pensionsanstalten eller pensionsanstaltens ombud. Ansökan anses ha blivit anhängiggjord den dag då den har anlänt till pensionsanstalten eller pensionsanstaltens ombud. I 18 § i förvaltningslagen (434/2003) bestäms närmare om den dag då ansökan anses ha anlänt.

I stället för till pensionsanstalten eller pensionsanstaltens ombud kan ansökan lämnas till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun inom vars område gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget. Ansökan anses ha blivit anhängiggjord på det sätt som avses i 1 mom. den dag den anlänt. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ska utan dröjsmål skicka ansökan jämte bilagor till pensionsanstalten.

Pensionsanstalten eller pensionsanstaltens ombud kan efter att ha tagit emot ansökan begära att den som ansöker om avträdelsetöd inom utsatt skälig tid lämnar sådan tilläggsutredning som behövs för att avgöra saken.

Om den som ansöker om stöd inte inom utsatt skälig tid lämnar nödvändig tilläggsutredning till den som enligt 3 mom. begärt tilläggsutredning, kan pensionsanstalten av-

visa ansökan utan prövning eller avgöra den utan tilläggsutredning.

35 §

Utlåtanden

Pensionsanstalten kan vid behov be att den landsbygdsnäringsmyndighet som avses i 34 § 2 mom. eller närings-, trafik- och miljöcentralen ger ett utlåtande om huruvida villkoren för avträdelsetöd uppfylls. Om avträdaren bedriver renhushållning, kan pensionsanstalten även begära Renbeteslagsföreningens utlåtande om ansökan.

Pensionsanstalten avgör en ansökan om avträdelsetöd efter att ha fått det utlåtande som avses i 1 mom.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid givande av utlåtanden kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

43 §

När betalningen av avträdelsetödets kompletteringsdel upphör

Om mottagaren av avträdelsetöd beviljas annan än i 2 mom. avsedd full invalidpension, individuell förtidspension, arbetslöshetspension, ålderspension eller förtida ålderspension enligt de arbetspensionslagar som nämns i 3 § i lagen om pension för arbetstagare eller i lagar om införande av dem, indras avträdelsetödets kompletteringsdel. Vad som bestäms ovan tillämpas också på motsvarande pensioner enligt de lagar eller den pensionsstadga som avses i 8 § 4 mom. i lagen om pension för arbetstagare (395/1961), nedan 1961 års lag om pension för arbetstagare.

43 a §

Tidpunkten för när betalningen av avträdelsetödets kompletteringsdel upphör och när betalningen av kompletteringsdelen återupptas

Betalningen av kompletteringsdelen upphör från det att sådan pension som avses i 43 § 3 eller 4 mom. börjar betalas.

Om den pension enligt 43 § 3 och 4 mom. som beviljats en mottagare av avträdelsestöd upphör, inleds betalningen av kompletteringsdelen på nytt från ingången av den månad som följer på pensionens upphörande.

51 §

Förvärvarens skyldighet att lämna uppgifter

Om förvärvaren avbryter eller upphör med infriandet av en förbindelse som avses i denna lag, ska han eller hon omedelbart meddela pensionsanstalten om detta.

53 §

Återkrav av avträdelsestöd

Om avträdelsestöd har betalats utan grund eller till ett för stort belopp, ska pensionsanstalten återkräva det som betalats för mycket.

Återkrav kan avstås från helt eller delvis, om detta anses skäligt och om den grundlösa betalningen av avträdelsestöd inte har berott på svikligt förfarande från mottagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som har betalats utan grund är ringa. Efter att ett beslut om återkrav har meddelats kan återkrav också avstås från helt och hållet i de fall det inte är ändamålsenligt att fortsätta återkravet med hänsyn till mottagarens ekonomiska situation eller när fortsatt återkrav skulle orsaka oskäliga kostnader i förhållande till det avträdelsestöd som inte ännu indrivits.

Återkrav ska dock inte avstås från, om återkravet beror på att det stöd som betalats inte har motsvarat de regler för statligt stöd till jord- och skogsbruket som ligger till grund för godkännandet av systemet med avträdelsestöd.

67 §

Kostnader för verkställigheten av lagen

De kostnader för avträdelsestöd jämte förvaltningskostnader som verkställigheten av denna lag åsamkar betalas av statens medel.

Den ersättning som betalas till pensionsanstalten för förvaltningskostnaderna får inte överstiga beloppet för skäliga förvaltningskostnader. Social- och hälsovårdsministeriet

fastställer genom sitt beslut på ansökan av pensionsanstalten på förhand grunderna för beräkning av de i 1 mom. avsedda skäliga förvaltningskostnaderna. De skäliga förvaltningskostnader som ersätts kan bestå av de personal-, databehandlings-, kontors- och lokalkostnader, administrativa kostnader och andra motsvarande kostnader som verkställigheten av lagen orsakar pensionsanstalten. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om de förvaltningskostnader som ersätts. Till pensionsanstalten betalas likväl ersättning endast för de faktiska förvaltningskostnaderna för verkställigheten av stödsystemet.

Staten ska i enlighet med det som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet varje år månatligen i förskott betala ett belopp som motsvarar vad staten enligt 1 mom. uppskattas vara skyldig att betala.

Om den i 2 mom. avsedda ersättning som under ett kalenderår betalats till pensionsanstalten enligt de skäliga förvaltningskostnaderna har överstigit pensionsanstaltens faktiska förvaltningskostnader, ska pensionsanstalten återbetala den del av ersättningen som har betalats till för stort belopp, om inte pensionsanstalten visar att det sammanlagda beloppet av ersättningar som ska betalas för det innevarande året och för de tre följande åren inte kommer att överstiga de skäliga förvaltningskostnaderna för dessa år. Om de ersättningar som betalats för hela perioden har överstigit de skäliga förvaltningskostnaderna för perioden, ska den överstigande andelen återbetalas till staten. Återbetalning krävs dock inte, om överskridningen har orsakats av oförutsedda extra kostnader som inte har berott på pensionsanstalten och om de kan beaktas i de skäliga förvaltningskostnader som fastställs för följande fyraårsperiod.

Om den ersättning som betalats till pensionsanstalten under kalenderåret har varit mindre än pensionsanstaltens faktiska förvaltningskostnader, kan skillnaden mellan den betalda ersättningen och de faktiska förvaltningskostnaderna beaktas vid betalningen av förskottet för det följande kalenderåret, om betalning av skillnaden inte leder till att de skäliga förvaltningskostnaderna för nämnda fyraårsperiod överskrids eller om det

är fråga om sådana oförutsedda utgifter som avses i 4 mom.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Lagens 33 § 1 mom. och 34, 35 och 51 § träder dock i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna lag upphävs 10 § i statsrådets förordning av den 18 januari 2007 om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (26/2007).

Lagens 33 § 1 mom. samt 34, 35 och 51 § tillämpas vid ansökan om avträdelsestöd efter att dessa bestämmelser har trätt i kraft.

Bestämmelsen i 11 § 3 mom. 5 punkten och 26 a § tillämpas vid ansökan om avträdelsestöd den 1 januari 2011 eller därefter.

Lagens 43 a § tillämpas på avträdelsestöd vars mottagare beviljas sådan pension från den 1 januari 2011 eller därefter som medför att betalningen av avträdelsestödet kompletteringsdel upphör.

Lagens 53 § tillämpas också på avträdelsestöd som har beviljats innan denna lag trädde

i kraft, om den åtgärd av vilken kan följa att stödet återkrävs har vidtagits efter denna lags ikraftträdande.

Lagens 67 § tillämpas på ersättningar som betalas efter det att nämnda paragraf har trätt i kraft.

Till övriga delar tillämpas denna lag, om avträdelsen sker den 1 januari 2011 eller därefter, dock senast den 31 december 2014. Om avträdelsen har skett innan denna lag trädde i kraft, tillämpas på avträdelsen de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Om avträdelsen dock sker tidigast den 1 januari 2011 men senast den 28 februari 2011 och den som ansöker om avträdelsestöd har meddelats ett villkorligt beslut enligt 36 § i denna lag senast den 31 december 2010, tillämpas på avträdelsen de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 1788

L a g**om ändring av lagen om avträdelsetöd för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 16 december 1994 om avträdelsetöd för lantbruksföretagare (1293/1994) 25 § 3 och 4 mom.,
 sådana de lyder, den finska språkdräkten i 25 § 3 mom. i lag 1283/2006 och den svenska språkdräkten i lag 613/2006 samt 25 § 4 mom. i nämnda lag 613/2006,
ändras 25 § 2 mom. och 31 §,
 av dem 31 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 613/2006 och 1283/2006, samt
fogas till 23 §, sådan den lyder i nämnda lag 613/2006 och i lag 1294/2007, ett nytt 3 mom.,
 varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

23 §

 Kompletteringsdelen indras från den tidpunkt då sådan pension som avses i 1 eller 2 mom. börjar betalas.

avbryts från följande möjliga betalningsperiod, om skälet till att betalningen avbryts fortfarande föreligger.

25 §

 Betalningen av avträdelsetöd kan avbrytas, om pensionsanstalten får kännedom om en omständighet enligt vilken avträdelsetöd inte får betalas enligt 1 mom. Betalningen av avträdelsetöd kan likaså avbrytas, om det huvudsakliga ansvaret för bedrivande av jordbruk på den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsetöd ska anses ha återgått till mottagaren av avträdelsetöd annat än tillfälligt med beaktande av hans eller hennes arbetsinsats och andra förhållanden på gårdsbruksenheten. Betalningen av avträdelsetöd

31 §

Om avträdelsetöd har betalats utan grund eller till ett för stort belopp, ska pensionsanstalten återkräva det som betalats för mycket.

Återkrav kan avstås från helt eller delvis, om detta anses skäligt och om den grundlösa betalningen av avträdelsetöd inte har berott på svikligt förfarande från mottagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som har betalats utan grund är ringa. Efter att ett beslut om återkrav har meddelats kan återkrav också avstås från helt och hållet i de fall det inte är ändamålsenligt att fortsätta återkravet med hänsyn till mottagarens eko-

RP 205/2009
 JsUB 12/2009
 RSv 246/2009

nomiska situation eller när fortsatt återkrav skulle orsaka oskäligen kostnader i förhållande till det avträdelsestöd som inte ännu indrivits.

Återkrav ska dock inte avstås från, om återkravet beror på att det stöd som betalats inte har motsvarat de regler för statligt stöd till jord- och skogsbruket som ligger till grund för godkännandet av systemet med avträdelsestöd.

Avträdelsestöd som betalats utan grund får även återkrävas genom att det kvittas mot framtida poster av avträdelsestödet. Av en avträdelsestöds-post som ska betalas får dock inte utan mottagarens samtycke dras av mera än en sjättedel av den del av posten som återstår efter att förskott har innehållits av den i enlighet med lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Med samma begränsningar kan det avträdelsestöd som betalats utan grund återkrävas genom att det kvittas mot framtida poster av invalid- eller ålderspension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

Beslut om återkrav av avträdelsestöd som har betalats utan grund ska fattas inom fem år räknat från den dag avträdelsestödet betala-

des. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003). Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid löpa. Preskriptionstiden på fem år kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Lagens 23 § 3 mom. tillämpas på avträdelsestöd vars mottagare beviljas sådan pension från den 1 januari 2011 eller därefter som medför att betalningen av avträdelsestödet kompletteringsdel upphör.

Lagens 31 § tillämpas också på stöd som har beviljats innan denna lag trädde i kraft, om den åtgärd av vilken kan följa att stödet återkrävs har vidtagits efter denna lags ikraftträdande.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 1789

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om styrning av investeringsstöd för gårdsbruk år 2010**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 8 oktober 2009 om styrning av investeringsstöd för gårdsbruk år 2010 (735/2009) 22 och 23 § samt 28 § 2 mom. och *ändras* 2 § 3 mom. samt 26 § 3 mom. och bilagan som följer:

2 §

Tillämpningen av gemenskapens lagstiftning om statligt stöd och stöd som finansieras med medel ur program

När stöd beviljas för investeringar enligt 4 och 9 § tillämpas dessutom kommissionens beslut K(2007) 3779 om godkännande av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland för programperioden 2007—2013.

26 §

Stödets form och maximibelopp

Stöd som beviljas i form av understöd för

Helsingfors den 29 december 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

investeringar enligt 4 och 9 § och delfinansieras av Europeiska gemenskapen beviljas med iakttagande av de begränsningar som anges i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland. Återstoden av det stöd som tilldelas objektet beviljas uteslutande av nationella medel. Understöd som är avsett för andra investeringar beviljas uteslutande av nationella medel.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

På ansökningar som anhängiggjorts före förordningens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Regeringssekreterare Mika Saari

STÖDFORMER OCH MAXIMIBELOPP ENLIGT FÖRORDNINGENS 26 §

<i>Stödbjekt</i>	<i>Räntestödslånets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom stödregion A och B, procent</i>	<i>Räntestödets maximibelopp av de godtag- bara kostnaderna inom stödregi- on A och B, procent</i>	<i>Understödet maximibelopp av de godtag- bara kostnaderna inom stödregi- on A och B, procent</i>	<i>Räntestödslånets maximibelopp av de godtag- bara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>	<i>Räntestödets maximibelopp av de godtag- bara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>	<i>Understödet maximibelopp av de godtag- bara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>
Mjölkboskaps- och nötkreatursskötsel	60	20	40 ¹	75	20	25 ¹
Svinhushållning	70	20	15 ¹	70	20	15 ¹
Får- och getskötsel	60	20	40 ¹	75	20	25 ¹
Höns- och fjäderfähus- hållning	70	20	15 ¹	70	20	15 ¹
Hästhushållning	65	20	35 ¹	75	20	25 ¹
Växthusproduktion	65	20	35 ¹	70	20	30 ¹
Täckdikning	70	20	20	70	20	20
Torkanläggningar	70	20	20 ²	70	20	10 ²
Lager för trädgårds- produkter som får stöd för lagring av trädgårds- produkter enligt 12 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001)	65	20	35 ¹	70	20	30 ¹
Övriga produktlager	70	20	20	70	20	10
Pälsdjursuppfödning -en bygginvestering som orsakas av att pälsdjursuppfödningen av miljöskyddsskäl flyttas från ett grundvattenområde till en ny plats	-	-	45	-	-	45

¹ Understödet maximibelopp höjt med 10 procentenheter när det gäller företagare som uppfyller kraven för beviljande av startstöd till unga jordbrukare, om det inte har förflutit mer än fem år sedan etableringen

² Understödet maximibelopp höjt med 5 procentenheter när det gäller torkar som betjänar två eller flera jordbrukare.

<i>Stödobjekt</i>	<i>Räntestödslånets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom stödregion A och B, procent</i>	<i>Räntestödets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom stödregion A och B, procent</i>	<i>Understödet av de godtagbara kostnaderna inom stödregion A och B, procent</i>	<i>Räntestödslånets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>	<i>Räntestödets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>	<i>Understödet av de godtagbara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>
- en investering i nya mink- och rävburar som uppfyller kraven i djurskyddslagen (247/1996) och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den	-	-	22	-	-	22
- för nybyggnad, grundlig reparation och utvidgning av skugghus, oisolerade djurhallar, utrymmen för förvaring av foder och gödselstäder samt för kringgårdande av farmen med ett stängsel varmed djuren hindras att rymma från farmen	70	10	10	70	10	10
- för bygginvesteringar som avser dricksvattensystem i åretruntbruk och en gemensam gödselstad för två eller flera pälsdjursfärmer samt för att förse befintliga skugghus med vattentäta underlag	-	-	20	-	-	20
Extra kostnader för investeringar i miljöskydd, djurens välbefinnande och produktionshygien	-	-	75	-	-	75

<i>Stödobjekt</i>	<i>Räntestödslånets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom stödregion A och B, procent</i>	<i>Räntestödets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom stödregion A och B, procent</i>	<i>Understödet maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom stödregion A och B, procent</i>	<i>Räntestödslånets maximibelopp av de godtag- bara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>	<i>Räntestödets maximibelopp av de godtagbara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>	<i>Understödet maximibelopp av de godtag- bara kostnaderna inom andra regioner än A och B, procent</i>
Sådana värmecen- traler på gårds- bruksenheter som producerar vär- me för att användas för produktionsän- damål på gårds- bruksenheten	70	20	15	70	20	15
Biogasanläggningar	70	20	15	70	20	15
Biodling	80	20	-	80	20	-
Övriga produktions- inriktningar inom jordbruk	70	20	15	70	20	15
Iordningställande av jordbrukspro- dukter	70	20	15	70	20	15
Skördemaskiner in- om åkerbruk och trädgårdsodling på friland som betjänar två eller flera jordbrukare	70	15	-	70	15	-
Investeringar i för- bättring av arbets- miljön	70	15	15	70	15	15

Nr 1790

Försvarsministeriets förordning om ändring av försvarsministeriets arbetsordning

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med försvarsministeriets beslut *ändras* i försvarsministeriets arbetsordning av den 19 juni 2003 (585/2003) 1, 6, 10—16, 25, 28—33 och 35 §,

av dem 10—12 § sådana de lyder i förordning 312/2009, 16 § sådan den lyder i förordning 735/2005, 28 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordningar 735/2005 och 312/2009, 30 § sådan den lyder i förordning 629/2008, 33 § sådan den lyder i nämnda förordning 312/2009 och 35 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 735/2005,

fogas till arbetsordningen nya 13 a, 17 a, 17 b, 35 a och 35 b §, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna arbetsordning bestäms om ledningen av försvarsministeriet och styrningen av försvarsministeriets förvaltningsområde, ministeriets organisation och interna arbetsfördelning, de ledande tjänstemännens uppgifter, de ledande tjänstemännens ställföreträdare samt om beredningen och avgörandet av ärenden.

I ekonomistadgan föreskrivs närmare om planerings-, uppföljnings- och redovisningssystemet för ministeriets verksamhet och ekonomi, om betalningsrörelsen, bokföringen och övrig redovisning, om hanteringen av egendom samt om den interna övervakningen.

6 §

Ministeriets organisation

Vid ministeriet finns en försvarspolitisk avdelning, en förvaltningspolitisk avdelning och en resurspolitisk avdelning. Till avdel-

ningarna hör enheter enligt det som bestäms nedan.

Vid ministeriet finns dessutom som fristående verksamhetsenheter underställda kanslichefen förvaltningsenheten, lagberednings- och rättsenheten, revisionsenheten och kommunikationsenheten samt sekretariatet för säkerhets- och försvarskommittén och sekretariatet för planeringskommissionen för försvarsinformation.

10 §

Försvarspolitiska avdelningen

Vid försvarspolitiska avdelningen finns enheten för nationell försvarspolitik och enheten för internationell försvarspolitik.

Vid avdelningen behandlas ärenden som gäller

1) utvärdering av utvecklingen i den säkerhets- och försvarspolitiska omvärlden samt samordning av uppföljningen,

2) utvecklande av försvarspolitiken och utarbetande av grunderna för försvarspolitiken,

3) de planeringsgrunder för det militära

försvaret som ska ges försvarsmakten och utvecklande av dem,

4) utarbetande och samordning av grunderna för planeringen på lång sikt,

5) fastställande och samordning av prestationskraven för det militära försvaret som en del av totalförsvaret,

6) den allmänna försvarsberedskapen,

7) grunder för och styrning av den allmänna värnplikten, den frivilliga militärtjänsten för kvinnor och det frivilliga försvaret,

8) militär krishantering och fredsbevarande verksamhet,

9) nedrustning och rustningskontroll,

10) handräckning.

11 §

Förvaltningspolitiska avdelningen

Vid förvaltningspolitiska avdelningen finns koncernstyrningsenheten, ekonomienheten, säkerhetsenheten och forskningsenheten.

Vid avdelningen behandlas ärenden som gäller

1) styrning av helhetsutvecklandet av verksamheten, organisationen och strukturerna,

2) utarbetande och samordning av grunderna för planeringen på medellång sikt,

3) bevakning och utvärdering av och rapportering om verksamhetens resultatrikhet och ekonomin,

4) resultatstyrning och utvecklande av den,

5) ekonomiplanering, utarbetande av ett ramförslag samt beredning och verkställande av budgeten,

6) forskningsverksamhet,

7) säkerhet,

8) uppgifter i egenskap av utsedd säkerhetsmyndighet enligt lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004).

Koncernstyrningsenheten bistår ministeriets högsta ledning vid samordnandet av processerna samt styr- och ledningsfunktionerna samt vid beredningen av den högsta ledningens möten.

De ärenden som avses i 2 mom. 7 och 8 punkten samt i 3 mom. är direkt underställda kanslichefen.

12 §

Resurspolitiska avdelningen

Vid resurspolitiska avdelningen finns personalenheten, materielenheten, enheten för informationsförvaltning och dataadministration och samhälls- och miljöenheten.

Vid avdelningen behandlas ärenden som gäller

1) tjänste- och arbetskollektivavtalsverksamhet samt personal- och arbetsgivarpolitik,

2) styrning av personalresurserna och förvaltningsområdets övriga övergripande personalfrågor,

3) utvecklande av förmåner och ersättningar för de värnpliktiga, krishanteringspersonalen och studerandena vid Försvarshögskolan,

4) frontveteranerna och personer som dött i krig,

5) materielpolitik och projektstyrning samt försvarsmaterielsamarbete,

6) övervakning av exporten av försvarsmateriel,

7) bekräftelse av utlänningars företagsköp,

8) informationssamhället, datahantering, informationsförvaltning och datasystem samt teknisk datasäkerhet,

9) utarbetande och styrning av samhälls- och miljöpolitiken,

10) fastighetsförvaltning,

11) ägarstyrning av de företag som omfattas av försvarsministeriets ägarstyrning samt styrning av försvarsförvaltningens byggverk,

12) tjänstgöring som avses i värnpliktslagen (1438/2007) och som inte baserar sig på försvaret.

13 §

Förvaltningsenheten

Vid förvaltningsenheten behandlas ministeriets interna ärenden som gäller

1) stödtjänster till ministeriets ledning,

2) personaladministration och utvecklande av personalens kunnande,

3) beredskaps- och säkerhetsplanering,

4) uppgifter som ankommer på ministeriet i egenskap av bokföringsenhet,

5) datahantering,

6) informations- och kommunikationstekniktjänster samt informationssäkerhet,

7) andra stödtjänster för verksamheten, om de inte hör till någon annan enhet enligt denna arbetsordning.

13 a §

Lagberednings- och rättsenheten

Enheten har till uppgift att

1) bereda författningar och utveckla författningsberedningen,

2) sätta fördrag och andra internationella förpliktelser i kraft nationellt,

3) övervaka ministeriets och förvaltningsområdets laglighet samt utveckla och samordna den,

4) styra förvaltningsområdet rättsligt,

5) bistå ministeriets ledning, avdelningar och fristående verksamhetsenheter i juridiska frågor.

14 §

Kommunikationsenheten

Enheten har till uppgift att

1) fastställa principerna för förvaltningsområdets kommunikation,

2) sköta ministeriets externa och interna kommunikation,

3) ordna kommunikationstjänsterna för ministeriets högsta ledning,

4) upprätthålla och utveckla ministeriets elektroniska kommunikation.

Enheten samordnar också avdelningarnas och de fristående verksamhetsenheternas kommunikation och bistår dem i denna verksamhet.

15 §

Revisionsenheten

Enheten har till uppgift att

1) granska ministeriets och förvaltningsområdets funktionsduglighet, verksamhetens resultatrikhet och den samhällseliga verkan,

2) bedöma och utveckla ändamålsenligheten i förvaltningsområdets interna revision och interna övervakning i relation till de risker som hänför sig till funktionerna.

16 §

Sekretariatet för säkerhets- och försvarskommittén och sekretariatet för planeringskommissionen för försvarsinformation

Sekretariatet för säkerhets- och försvarskommittén bereder de ärenden som hör till säkerhets- och försvarskommittén. Bestämmelser om kommitténs uppgifter finns i statsrådets förordning om säkerhets- och försvarskommittén (288/2003).

Sekretariatet för säkerhets- och försvarskommittén behandlar dessutom ärenden som hör till försvarsministeriets verksamhetsområde och gäller samordningen av totalförsvaret och verkar som sekretariat för statsrådets beredskapschefsmöte samt ansvarar för de uppgifter som ankommer på ordföranden och sekreteraren för beredskapssekreterarmötena.

Sekretariatet för planeringskommissionen för försvarsinformation bereder de ärenden som hör till planeringskommissionen för försvarsinformation. Bestämmelser om sekretariatets uppgifter finns i förordningen om planeringskommissionen för försvarets information (1073/1975).

17 a §

Föredragande i ministeriet

Utöver vad som föreskrivs om föredragande i ministeriet i 35 § i reglementet för statsrådet, är föredragande i ministeriet de tjänstemän som innehar en tjänst vid ministeriet och vilka förutsätts ha en högre högskoleexamen, och de tjänstemän vid ministeriet som ministeriet i samband med sitt utnämningsbeslut eller särskilt har förordnat till föredragande i ministeriet.

Bestämmelser om föredragande vid statsrådets allmänna sammanträde finns i 21 § i lagen om statsrådet (175/2003).

17 b §

Personal i annan än försvarsministeriets tjänst

En person i annan än försvarsministeriets tjänst kan utföra beredningsuppgifter vid mi-

nisteriet utan att vara föredragande i ministeriet.

En person som avses i 1 mom. ska på begäran ges den information som han eller hon behöver för att utföra sina uppgifter. En person som avses i 1 mom. ska på motsvarande sätt ge ministeriets tjänstemän den information de behöver vid skötseln av sina uppgifter.

En person som är verksam som ministrernas militära rådgivare har rätt att delta i den i 4 § avsedda ledningsgruppens och de i 5 § avsedda styrgrupernas möten.

25 §

Beslutsfattande

I ministeriet avgörs ärendena på föredragning.

Bestämmelser om ministrernas beslutanderätt finns i 15 § 1 mom. i lagen om statsrådet.

Bestämmelser om tjänstemännens beslutanderätt finns i 15 § 2 mom. i lagen om statsrådet och i 36 § i reglementet för statsrådet.

Bestämmelser om förbehållande av beslutanderätt finns i 16 § i lagen om statsrådet och i 37 § i reglementet för statsrådet.

28 §

Kanslichefens beslutanderätt

Kanslichefen avgör ärenden som gäller

1) verkställigheten av beslut som gäller verksamhetsplanen, budgeten och organisationen, samt resultatstyrningen och den resultatorienterade ledningen, om inte den avdelningschef eller den direktör för en fristående verksamhetsenhet som svarar för verksamhetsområdet i fråga ska fatta beslut i ärendet,

2) avgivande av utlåtande eller företagande av utredning eller framställning i frågor som inte gäller enbart en enda avdelnings eller fristående verksamhetsenhetens verksamhetsområde,

3) sådana löner till ministeriets tjänstemän som ska fastställas enligt 5 § 2 mom. 2 punkten i lagen om statens tjänstekollektivavtal (664/1970),

4) ministeriets interna förvaltning och ordning, om frågan är betydande,

5) placeringen av ministeriets tjänster vid avdelningarna eller de fristående verksamhetsenheterna,

6) överföring av en person från en avdelning eller fristående verksamhetsenhet till en annan,

7) uppsägning av en tjänsteman med stöd av 27 § i statstjänstemannalagen (750/1994),

8) utfärdande av skriftlig varning till ministeriets tjänstemän,

9) beviljande av bisysslotillstånd när det gäller en tjänsteman som har utnämnts av republikens president eller statsrådet,

10) laglighetsövervakning, om frågan är betydande,

11) semesterplanerna för avdelningscheferna och direktörerna för de fristående verksamhetsenheterna,

12) fastställandet av tjänstens svårighetsgrad och resultatet av bedömningen av ministeriets tjänstemäns arbetsprestationer samt den personliga lönedelen,

13) säkerhet och uppgifter i egenskap av utsedd säkerhetsmyndighet enligt lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet, om frågan är betydande.

29 §

Beslutanderätt när det gäller avdelningschefen och direktören för en fristående verksamhetsenhet

Avdelningschefen och direktören för en fristående verksamhetsenhet avgör ärenden som gäller

1) avgivande av utlåtande eller företagande av utredning eller framställning till en annan myndighet i en fråga som gäller avdelningens eller den fristående verksamhetsenhetens verksamhetsområde,

2) placeringen av tjänster vid avdelningens enheter,

3) semesterplanen för avdelningens eller den fristående verksamhetsenhetens personal.

30 §

Beslutanderätt när det gäller direktören för en enhet vid en avdelning

Direktören för en enhet vid en avdelning

avgör ärenden som gäller avgivande av utlåtande eller företagande av utredning eller framställning till en annan myndighet i ett sådant ärende som hör till enhetens verksamhetsområde, om inte ärendet till följd av sin betydelse ankommer på avdelningschefen.

31 §

Avdelningschefen för förvaltningspolitiska avdelningen

Avdelningschefen för förvaltningspolitiska avdelningen avgör utöver det som anges i 29 § ärenden som gäller

- 1) territorialövervakning, dock inte ärenden som gäller användning av maktmedel,
- 2) militär krishantering och fredsbevarande verksamhet,
- 3) handräckning.

32 §

Avdelningschefen för resurspolitiska avdelningen

Avdelningschefen för resurspolitiska avdelningen avgör utöver det som anges i 29 § ärenden som gäller

- 1) fastigheter som är i förvaltningsområdets bruk,
- 2) tjänstgöring som avses i värnpliktslagen och som inte grundar sig på försvaret.

33 §

Direktören för lagberednings- och rättsenheten

Direktören för lagberednings- och rättsenheten avgör utöver det som anges i 29 § ärenden som gäller laglighetsövervakning.

35 §

Direktören för förvaltningsenheten

Direktören för förvaltningsenheten avgör utöver det som anges i 29 § ärenden som gäller

1) utnämningen av en person till en tjänst för vilken svårighetsgraden är högst 11, eller anställning i motsvarande uppgift i arbetsförhållande,

2) utnämning till tjänsteman i tjänsteförhållande för viss tid när utnämningen till motsvarande tjänst görs av ministern samt anställning av en vikarie för en person som är anställd i arbetsförhållande,

3) beviljande av behovsprövad tjänstledighet när det gäller en tjänsteman som utnämns av ministeriet, eller motsvarande befrielse när det gäller personal i arbetsavtalsförhållande,

4) utfärdande av intyg över uppsägning och avslutande av tjänsteförhållande till ministeriets tjänstemän samt utfärdande av motsvarande intyg till personal i arbetsavtalsförhållande,

5) beviljande av bisysslotillstånd när det gäller andra tjänstemän än sådana som har utnämnts av republikens president eller statsrådet,

6) tid som berättigar till semester och semesterersättningar,

7) beviljande av sådan tjänstledighet som en tjänsteman är berättigad till med stöd av lag eller förordning eller tjänstekollektivavtal enligt lagen om statens tjänstekollektivavtal, samt beviljande av befrielse som motsvarar sådan tjänstledighet när det gäller motsvarande personal i arbetsavtalsförhållande,

8) skadestånd,

9) skötseln av de uppgifter som hör till bokföringsenheten,

10) ministeriets avgörande i ett ärende som avses i 14 och 28 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

35 a §

Direktören för säkerhetsenheten

Direktören för säkerhetsenheten avgör utöver det som anges i 30 § ärenden som gäller säkerheten på förvaltningsområdet och de ärenden som gäller uppgifter för den utsedda säkerhetsmyndigheten som avses i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet, med undantag av de ärenden som avses i 28 § 13 punkten och i 35 b §.

Nr 1790

35 b §

Vissa tjänstemäns beslutanderätt

Säkerhetsenhetens överingenjör avgör ärenden som gäller avgivande av utlåtande eller företagande av utredning eller framställning inom förvaltningsområdet i ärenden som gäller teknisk säkerhet med anknytning till

explosiva varor, kemikalier, el och annan materiel, om inte ärendet till följd av sin betydelse ankommer på kanslichefen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 december 2009

Försvarsminister *Jyri Häkämies*

Regeringsråd, som lagstiftningsdirektör *Seppo Kipinoinen*